

نمایش ۴ فیلم کوتاه در برنامه «سینما و جامعه»

برنامه «سینما و جامعه» با نمایش چهار فیلم کوتاه گناه، کیود، جان داد و کپسول روز دوشنبه ۲۴ بهمن ساعت ۱۵و ۲۰ دقیقه در فرهنگسرای خانواده برگزار می شود. فیلم کوتاه گناه به کارگردانی ابوالفضل عزیزی، روایت شبی است که معصومه تصمیم می‌گیرد رازی خانوادگی را که سال‌هاست پنهان مانده، قبل از مرگ پدر شوهرش برملا کند... سیروس همتی، الهه زحمتی، معین تک روستا، سایه عباس پور، حمیده رسولی بازیگران فیلم کوتاه

گناه هستند. فیلم کوتاه جان داد به نویسندگی و کارگردانی سهیلا پورمحمدی و داستان دختری است که سعی می‌کند ماهی‌های صید شده توسط پدرش را نجات دهد. این فیلم در جشنواره‌های فیلم کوتاه تهران، جوایز ایسفا، فیلم‌های ایرانی زوربخ، کودکان بیچینگ، زنان ترکیه، میوه‌دوی نیویورک، جشنواره زنان پاکستان، ایسکیا گلوبال، سینما مینته، میل‌اتزو ایتالیا و جشنواره فیلم‌های مستقل نیکل کانادا به نمایش

برنده سیمرغ بلورین بهترین فیلم کوتاه در گفت‌وگو با «جام جم» تشریح کرد

رسوم یک قوم سلحشور در «برنو»

بچه‌های فیلم کوتاه در هر رویدادی درخشان ظاهر شده‌اند

محمد ثریا، کارگردان فیلم کوتاه «برنو» که سیمرغ بهترین فیلم را از جشنواره فیلم فجر چهل‌ویکم دریافت کرده، فیلمی بومی را با سرمایه شخصی خود به دلیل علاقه به قوم بختیاری ساخته است. او در این فیلم بیشتر به اقوام بختیاری و آیین‌های فولکلوری که از زمان‌های قدیم در این قوم مرسوم و در برخی موارد در مراسم عزا و عروسی غلط بوده، توجه کرده و آن را به تصویر کشیده است. در گفت‌وگویی که با این کارگردان داشتیم، او فیلمسازی کوتاه را پله‌ای برای فیلمسازی بلند نمی‌داند اما معتقد است که نگرانی فیلمساز کوتاه برای بازگشت سرمایه، موجب گرایش او به ساخت فیلم بلند می‌شود. ثریا از طرف گروه فیلم «برنو» جایزه نقدی را به مردم زلزله‌زده خوی تقدیم کرده است. با این کارگردان فیلم کوتاه همراه شدیم

تا از ویژگی‌هایی که موجب دریافت سیمرغ و توجه داوران به برنو شده است، صحبت کند.

نسرین بختیاری گروه فرهنگ و هنر

اگر بخواهید فیلم خود را برای مخاطبی که فیلم شما را ندیده تعریف کنید، چه می‌گویید؟

برنو برای اقوام بختیاری بسیار مقدس است و در آنجا به زنان زیبا برنو می‌گویند. داستان‌ها و اتفاقات زیبا در اقوام ایرانی منشأ تاریخی دارد و اینها را باید پاس بداریم. در این فیلم کوتاه سعی کردم فولکلورها را به تصویر در بیاوریم و در مقابل آن فولکلور غلط، استفاده از اسلحه در مراسم‌ها را نشان دهیم. در حقیقت برنو قصه واقعی زن

و شوهری تحصیلکرده است که اتفاقا من در ماجرای عروسی‌شان بودم و برای دوست خوبم که نویسنده مشترک کار بود نیز این اتفاق افتاد. این زن و شوهر که از دو طایفه مختلف هستند، به‌رغم تحصیلکردگی، شب عروسی‌شان متوجه این رسم می‌شوند؛ تضادی میان‌شان شکل می‌گیرد و چالش برای‌شان به وجود می‌آید.

با چه فراز و فرودهایی در ساخت این فیلم که با سرمایه شخصی شما تأمین شده، روبه‌رو بودید؟

بهمن ۱۴۰۰ برای تولید این کار به ایلات بختیاری رفتم و یک پژوهش میدانی انجام دادیم. حدود یک سال روی این فیلم‌نامه وقت گذاشته بودم و نیاز به یک گزارش دیداری و میدانی داشتم که در نهایت به کمک یکی از دوستانم که خودش اهل چهارمحال و بختیاری است و همراه مرتضی شهبازی، نویسنده مشترک کار بازنویسی فیلم‌نامه را انجام دادیم و در اسفند ۱۴۰۰ به سمت تولید برنو رفتم و برای صرفه‌جویی در هزینه‌ها از لوکیشن‌های داخل تهران استفاده کردم. به لحاظ سرمایه‌ای هم من در سال‌های گذشته از فیلم‌های کوتاه دیگرم جوایزی به دست آورده بودم، پول آنها را کنار گذاشته بودم و برای این فیلم خرج کردم.

باتوجه به این بودجه‌ای که به سختی آن را توانستید برای ساخت فیلم هزینه کنید، چرا این مضمون و محتوا توجه شما را برای ساخت

فیلم به سمت خود جلب کرد؟

من سال‌ها در اقوام بختیاری مستندسازی کرده و با مردمش بسیار آشنا بودم، به نظرم قدیمی‌ترین قوم، قوم بختیاری هستند که در بزرگه‌های تاریخی ایران نیز بسیار تأثیرگذار بوده‌اند.

بین فیلم‌هایی که در جشنواره فیلم فجر انتخاب شد، به‌رغم این‌که فیلم دیگری در جشنواره فیلم کوتاه تهران برگزیده شده بود، فیلم شما سیمرغ را دریافت کرد. فکر می‌کنید برنو چه شاخصه‌ها و ویژگی‌هایی دارد که توانسته نظر داوران جشنواره فیلم کوتاه را به خود جلب کند؟

ضمن‌گویی که با داوران ردم، متوجه شدم نظر داوران این بود که فیلم در فرم و محتوا به حد تعادلی رسیده است اما از نظر خودم در این فیلم بیشتر به اقوام بختیاری و آیین‌های فولکلوری که از زمان‌های قدیم در این قوم مرسوم و در برخی موارد در مراسم عزا و عروسی غلط بوده، توجه شده است. معمولاً در قوم بختیاری از برنو در مراسم عزا و عروسی استفاده می‌کنند اما ما آیین‌های بسیار مهم‌تری مانند جوب ازی و دستمال بازی هم داریم که با لباس‌های رنگارنگ این زیبایی را دوچندان کرده‌است.

در این سال‌ها همیشه حضور فیلم کوتاه با فرود و فرازهایی در جشنواره همراه بوده اما به نظر می‌رسد که فیلمسازان کوتاه از این فرصت استفاده کردند و قدم بعدی‌شان را در زمینه فیلمسازی بلند برداشتند. شما هم چنین تصویری دارید که فیلمسازی کوتاه، پله‌ای برای فیلمسازی بلند است؟

فیلم کوتاه قالب روایی خود را دارد اما شاید به دلیل این‌که برگشت سرمایه درخصوص فیلم

کوتاه ضعیف است و فیلمساز به بازگشت

هزینه‌ای که صرف تولید فیلم کرده، مطمئن نیست، فیلم بلند می‌سازد تا هزینه صرف‌شده خود را جبران کند. بنابراین، بعد درآمدی برای فیلمساز اهمیت بیشتری دارد و شاید به این دلیل باشد که فیلمسازان کوتاه، آن را پله‌ای برای ساخت فیلم بلند می‌بینند و چشم‌شان به جشنواره‌هاست. نظر خودم نسبت به این روند مثبت است، ما برای جذب سرمایه نیاز به ارائه کارهای کوتاه به عنوان نمونه داریم و به همین دلیل حوزه فیلم کوتاه را

درآمده و توانسته در جشنواره‌های روتاری و اینونوی ترکیه جایزه اول جشنواره و همچنین جایزه ویژه هیات داوران جشنواره «فیلم کوتاه تهران» را از آن خود کند. برنامه «سینما و جامعه» با همکاری کانون فیلم قاب نو و انجمن سینمایی جوانان ایران برگزار می‌شود. علاقه‌مندان برای حضور در برنامه می‌توانند به فرهنگسرای خانواده در خیابان سیدجمال‌الدین اسدآبادی (یوسف‌آباد)، خیابان بیست و یکم، بوستان شفق مراجعه‌کنند.

حوزه‌ای بزرگ‌تر و مهم‌تر از فیلم بلند می‌دانم.

باتوجه به مضمون فولکلور و بومی برنو، آیا فیلم ظرفیت‌اکران جهانی

هم دارد و برای این موضوع فکری کرده‌اید؟

به نظرم جشنواره‌های جهانی امروز بیشتر به سمت موضوعات انسانی گرایش پیدا کرده است و این از بردنگان و جوایزی که دریافت می‌کنند، مشخص است و حتی جشنواره فیلم کن نیز از این قاعده مستثنی نیست. برای اکران بین‌المللی فیلم هم به شکل شخصی با ایمیل‌ها و گپ‌وگفت‌هایی که با جشنواره‌ها دارم، در حال تلاشم و آینده همه چیز را مشخص می‌کنم.

نسبت جشنواره فیلم فجر با فیلم کوتاه در چیست و باتوجه به این‌که در جشنواره فیلم فجر همه می‌آیند که بیشتر فیلم‌های بلند بخش سودای سیمرغ را ببینند. فکر نمی‌کنید که فیلم‌های کوتاه دیده نمی‌شود؟

قطعا در حق فیلم کوتاه اجحاف می‌شود و همیشه در ایران کنار دست فیلم بلند بوده است. شاهد این بودم که در جشنواره فیلم فجر دو اکران فیلم کوتاه داشتیم اما اصحاب رسانه به دلیل مشغولیت‌های کاری و ذهنی که نسبت به فیلم‌های بلند یا تولید محتوا دارند، کمتر از فیلم بلند استقبال کردند. به هرحال، با دیدگاهی باز به فیلم کوتاه نگاه نمی‌کنند اما سابقه نشان داده بچه‌هایی که خاستگاه‌شان فیلم کوتاه بوده و بعد از ساخت فیلم‌های کوتاه به جشنواره فیلم فجر برای فیلم بلندشان آمده‌اند، درخشان‌تر از همیشه ظاهر شده‌اند. مقدار جوایز جهانی فیلم‌های ایرانی خیلی بیشتر از کشورهای دیگر است و حتی ما یک سال به لحاظ آماری در زمینه دریافت جایزه فیلم کوتاه اول شدیم اما هیچ جایی گفته نشد. این سینمای مستقلی که در حال شکل‌گیری است از دل همین فیلم کوتاه است، چون هزینه‌های‌شان با ساخت فیلم بلند برمی‌گردد و این اتفاق خوبی است. رضا نجانی، آرمان فیاض، آرمان خوانساریان و امید شمس همگی از بستر فیلم کوتاه هستند که این نشان دهنده ظرفیت خوب فیلم

کوتاه است.

به نظرم سازمان سینمایی و دیگر نهادهای مرتبط با سینما بیش از فیلم بلند باید به فیلم کوتاه اهمیت دهند و روی آن سرمایه‌گذاری کنند، چون اگر ریشه یک کار قدرتمند باشد، فیلمسازان کوتاه درآمدهایی به دست می‌آورند که نیازی به ساخت فیلم بلند ندارند. بنابراین، تعداد آثار فاخر در حوزه فیلم کوتاه بیشتر خواهد شد و رقابت بهتری میان فیلمسازان کوتاه شکل می‌گیرد.

فیلم کوتاه

SHOTR FILM

سه‌شنبه ۲۵ بهمن ۱۴۰۱ شماره ۶۴۳۱

هشدار محیط‌زیستی

در «دنیای وحشی زاگرس»

«دنیای وحشی زاگرس»، حاصل تجربیاتی است که طی ۱۰ سال مستندسازی به دست آوردم.

می‌توان گفت این کار به لحاظ محتوایی و دغدغه‌مندی به نوعی عصره ۴ مستند قبلی‌ام است که آنها را نیز در حوزه زاگرس ساختم که با سه تا از این فیلم‌ها هم در جشنواره فیلم فجر و هم جشنواره حقیقت حضور داشتم. معتقدم خلافت و نوآوری‌ای که در «دنیای وحشی زاگرس» وجود دارد در کارهای قبلی نبوده است. پس این مستند را کامل‌ترین اثرم می‌دانم و خوشحالم موردتوجه مخاطبان و داوران جشنواره فیلم فجر و سینما حقیقت قرار گرفت. این مستند بخشی از سیمای طبیعی و حیات وحش کوهستان زاگرس را به تصویر می‌کشد. کوهستان زاگرس در سه کشور گسترده شده است و طول آن چیزی معادل ۱۷۰۰ کیلومتر است که از هشت استان ایران عبور می‌کند. این وسعت، کار ما را برای پرداخت به موضوع و فیلمبرداری سخت کرد. مثلاً برای ورود به کشورهای دیگر با چالش‌هایی روبه‌رو بودیم و بعد مکان اذیت‌مان می‌کرد، همین مسأله باعث طولانی شدن روند فیلمبرداری شد. این کوهستان یکی از ۱۰ کوهستان برجسته و مهم دنیا به لحاظ زمین‌شناسی و از ارزشمندترین کوهستان‌های جهان به لحاظ اقتصادی است.

چون عظیم‌ترین منابع نفتی و معادن را در اختیار دارد. درضمن طول این کوهستان با چین‌خورگی‌هایی که دارد از فضا و کره ماه نیز قابل تشخیص است. تمام مواردی که ذکر کردم زیستگاه جنگلی زاگرس را به یکی از مهم‌ترین مناطقی تبدیل کرده که نقش بسزایی در معرفی حیات وحش و جاذبه‌های طبیعی دارد. «دنیای وحشی زاگرس» را بر مبنای پژوهش‌های مختلف ساختم. پژوهش درباره کوهستان‌ها خیلی مشکل است و به همین علت منابع تخصصی در این باره کم بود. بنابراین وقتی من با مستندساز دیگری فیلمی با این محوریت می‌سازد برای آیندگان هم می‌تواند به عنوان یک مرجع مورد استفاده پژوهشگران قرار بگیرد، زیرا مستندسازی معمولاً عرصه کاوش و اکتشاف است. این‌گونه مستندها، مثل «دنیای وحشی زاگرس» چند کارکرد دارند. اولاً نمایش پتانسیل و ظرفیت‌های یک منطقه می‌توانند افکار عمومی و سرمایه‌گذاری را نسبت به آن منطقه جلب‌کند. مثلاً وقتی مخاطب روایای مختلف طبیعی و حیات وحش زاگرس را می‌بیند، بیشتر راجع به آن تحقیق می‌کند و متوجه می‌شود از بین بردن یک گونه گیاهی ممکن است کل اکوسیستم منطقه را از بین ببرد. همچنین ساخت این گونه مستندها به نوعی تشکر و قدردانی از داده‌های الهی است. چراکه مستندهایی که درباره طبیعت و حیات‌وحش ساخته می‌شود به نوعی به مخاطب یادآوری می‌کند داده‌های خداوند قابل شمارش نیست. پیغام اصلی مستند دنیای وحشی زاگرس هم همین هشدار همیشگی است که چه‌خطری زمین و موجودات دیگرش را تهدید می‌کند و ما انسان‌ها چگونه می‌توانیم در حفظ آن بکوشیم.

بخش ویژه سینمای ایران در جشنواره

«موفته کاتینی» ایتالیا

هفتاد و سومین جشنواره جهانی فیلم «موفته کاتینی» ایتالیا بخش ویژه‌ای را به سینمای ایران اختصاص داده‌است. فیلم کوتاه بلوغ ساخته نازنین قنبری محمدی در بخش مسابقه اصلی جشنواره و ۱۹ فیلم کوتاه، مستند و انیمیشن ایرانی گت‌وُفن، رد و بدل، بخش سی، یک نیم، ماسک، هلو، ماهکان، آیدنتی بای، بی‌فرزندی، آب باد خاک نان، سمپاش، برای پاکسازی، برنده، سایه‌های نیاکان فراموش‌شده، سایکو، هرگز، گاهی، همیشه، فا مرگ، چرخ خیاطی و رویا در بخش ویژه سینمای ایران اکران می‌شود. هفتاد و سومین جشنواره جهانی فیلم موفته کاتینی ایتالیا ۶ تا ۱۲ نوامبر برگزار می‌شود.

۳ فیلم کوتاه آماده نمایش می‌شود

فیلمبرداری دو فیلم «ساکن کوی مهتاب» و «خانه پوشالی» از تولیدات جدید موسسه یکان تصویر تهران به پایان رسید. ساکن کوی مهتاب، عنوان فیلمی به تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدرضا یکانی و نویسندگی مسعود شهری است. این فیلم روایتگر گذشت، ایشار و فداکاری یک مادر است. خدیجه شریفان، رعنا زرگراده، شهرام مردان، علیرضا خالقی، سمیرا حبیبزاده، نازنین زهرا گودینی، فاطمه یاری، یوسف افشارنژاد بازیگران این فیلم هستند. فیلم کوتاه داستانی خانه پوشالی به نویسندگی و کارگردانی عرفان پورمحمدی و تهیه‌کنندگی ارسلان کاشی و دینا رجیمی نیز دیگر فیلمی است که تصویربرداری آن به پایان رسیده‌است. این فیلم درباره بازخوانی یک عشق در گذشته است. فیلم «پلاک ۹» به کارگردانی و نویسندگی سجاد حسونوند و تهیه‌کنندگی سمیرا نادری نیز که در روستای طغان از توابع شهرستان ورامین در مرحله فیلمبرداری است، به موضوع یکی از ریشه‌های کودکی همسری یعنی اعتیاد می‌پردازد و تلاش می‌کند دقیق‌تر این معضل اجتماعی را بررسی کند «پلاک ۹» با بازی جمشید بهادری، طراوت خادمی، ایلیا جهانی مرحله تولید را سپری می‌کند.

از مجموعه مستند سلاح ایرانی رونمایی شد

مستند سلاح ایرانی با حضور داوود مرادیان، مدیرگروه مستند روایت فتح، کریم خوش‌مرام قائم‌مقام و علیرضا استرابی دستیار ویژه رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح و جمعی از هنرمندان مستندساز در تالار شهید آوینی این بنیاد رونمایی شد.

در این مراسم داوود مرادیان، مدیر گروه مستند روایت فتح، با اشاره به این‌که مجموعه مستند سلاح ایرانی، به بررسی توانمندی‌های نظامی و دفاعی نیروهای مسلح ایران می‌پردازد، گفت: این مجموعه با همکاری مشترک سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ارتش جمهوری اسلامی و وزارت دفاع طی یک سال ساخته شده‌است.

وی به قسمت‌های پنج‌گانه این مجموعه که با عناوین توانمندی‌های شناوری ارتش، توانمندی‌های شناوری سپاه، توانمندی‌های موشکی دریایی ارتش و سپاه، پدافند هوایی و توانمندی‌های موشک‌های بالستیک تولید شده، اشاره کرد و افزود: با هماهنگی‌های به عمل آمده، این مجموعه ابتدا از شبکه مستند سیما به نمایش درآمده سپس از دیگر شبکه‌های سیمایز بخش می‌شود.

